

“No s’explica que consellers de Junts hagen sigut expectadors de la gestió de la crisi”

ENTREVISTA A

Lluís Salvadó número dos d’Esquerra

St. Carles de la Ràpita Ò.M.J.

Pregunta: Les darreres enquestes donen guanyador el PSC. Quina valoració en fa i com reconfigura això les seues expectatives?

Resposta: El PSC va tocar sostre a la meitat de la primera setmana de campanya i després ja té una certa correcció a la baixa. El que sí que es percep és que el PSC està substituïnt Ciutadans, fent les mateixes polítiques, el mateix relat, el mateix discurs anti-TV3, més netament unionista per a menjar-se els 36 diputats de Ciutadans. Hi ha una posició d’empat entre el PSC i ERC que esperem que es decante amb una mobilització del vot independentista.

P: Si vostès no volen governar en cap cas amb el PSC i els comuns no volen governar amb Junts, es pot complicar tot molt després de les eleccions, no creu?

R: És fonamental que el conjunt de formacions independentistes tinguem majoria absoluta. Si no arribem als 68 escons, hi haurà un escenari d’alt risc que s’acabe duent a terme un pacte estil Valls-Colau, en el

qual va tenir un paper destacat com a cuiner Salvador Illa. Seria un pacte en què, encara que sembla un accident, l’extrema dreta acabaria posant-se a disposició d’Illa com a president. Seria un president i un govern dirigits per la Moncloa i el PSOE, i condicionat per Cs, PP i Vox.

P: I s’imagina una repetició d’eleccions?

R: Aritmèticament, podria passar, però seria un escenari molt negatiu i inoportú perquè estem en una situació de pandèmia en què el país necessita que es configuren un govern al més aviat possible liderat per una persona amb capacitat de gestió de l’economia com Pere Aragonès, després del patiment de molta gent, petites empreses i treballadors.

P: Per què creu que està sent ERC qui està reivindicant l’acció de govern i que els seus socis, PDeCAT i Junts, no ho estan fent?

R: Des de fa molt temps s’ha visibilitzat que ni Junts ni el PDeCAT han tingut la vocació de comprometre’s amb el govern de Catalunya i la gestió de la pandèmia i és inexplicable. Els sis consellers d’Esquerra han

hagut de posar-se a l’esquena la gestió de la pandèmia i de la crisi econòmica mentre altres formacions han estat mirant-s’ho. Els consellers del PDeCAT i de Junts han estat espectadors i el ministre de Sanitat, després d’una primera onada on va passejar militars i guàrdies civils per les rodes de premsa, va desaparèixer i ha deixat les comunitats autònomes soles. ERC, en canvi, en un moment molt complicat on ha calgut prendre decisions impopulars, ha estat donant la cara perquè és el que tocava.

P: Però vostès mateixos van reclamar al ministre durant la primera onada que d’és fer a les comunitats autònomes, no?

R: Reclamàvem més poder de decisió de proximitat en l’àmbit sanitari. Ara bé, és inadmissible que el Govern espanyol haja deixat la gent plantada. El govern federal alemany ha tret línies d’ajuts constants per a ajudar els autònoms i els sectors de l’oci o la cultura. L’espanyol, que recapta el 90% dels tributs que paguen els catalans i les catalanes, l’únic que ha fet ha estat apujar la quota als autònoms. Es va limitar a fer una transferència, procedent d’Europa, per tres milions d’euros, quan només l’increment del cost del sistema sanitari públic ha estat de quatre milions.

P: Alguna cosa haurà fet malament ERC des de la Generalitat. Qui-

nes coses farien diferent?

R: Arreu del món, els únics que no han fet errors són els que no han pres decisions. L’important ha estat i és actuar amb rapidesa, prenent decisions que superaven el que havíem fet mai. Per exemple, hem acabat ajudant 260.000 autònoms. L’Administració no estava preparada per a donar ajuts a tanta gent de cop en un període tan breu. Hem hagut de tensionar les costures de l’Administració. Qui ha pres decisions davant d’una situació brutal, amb dos milions de morts a escala mundial, és qui ha fet errors.

P: Una prioritat per a les Terres de l’Ebre en la propera legislatura?

R: Li’n diré dos que es poden resumir en una. El món està sotmès a dos grans revolucions: la digital i la transformació ecològica i energètica contra el canvi climàtic. Les dos interpeleen directament un territori com el nostre. La revolució digital perquè fa el món menut i esvaïx la nostra distància històrica respecte als grans centres de decisió de la Mediterrània. Les Terres de l’Ebre ja no som tan perifèriques. El desplegament de la fibra òptica i del 5G té vocació territorial. Estem dalt del tren i és el futur. L’altra és que si en algun lloc d’Europa cal preocupar-se pel canvi climàtic és aquí, perquè tenim al Delta el lloc més vulnerable. I més enllà d’extingir a l’Estat pressupost i actuacions, hem de posar-nos al capdavant com a territori i avançar cap a l’objectiu d’emissions zero, amb la màxima implicació. ■